

2015/12
prosinec

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně
POUTNÍK

Obsah čísla 12/2015

<i>Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: Netradiční úvodník</i>	1
Blahopřání	2
Oznámení úmrtí	2
<i>Eva Švecová: Hudba a duchovní svět</i>	3
<i>Vladimír Mikula: Symbol vánočního stromku</i>	5
<i>Hana Kupková: Moje všudypřítomnost</i>	6
<i>Vladimír Mikula: Význam hudby</i>	8
<i>Milena Peterková: Příběh smrku</i>	8
<i>RNDr. Milan Lustig: Rok Modrého a červeného Měsíce</i>	10

Bc. Daniel Novotný: Psychická nemocní 15

Vlad'ka Platovská: Několik slov o mně 17

Ondra Gogolín: Vánoce v pralese? 18

Eva Švecová: Poselství ze Slovenska 18

Inq. Pavel Sedlák: Několik postřehů ze světa

Program na měsíc leden 2016

Foto na titulní straně: Vánoce ve vesmíru – zdroj: NASA

Foto Růže: Z. Červená

Foto Smrk: zdroj: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kuusk_Keila-Paldiski_rdt_%C3%A4%C3%A4res.jpg

NETRADIČNÍ ÚVODNÍK

Řeknete si, že vymyslet úvodník k prosincovému číslu je úkol zcela snadný. Stačí přece vzpomenout, jak jsou vánoce krásné a popřát „šťastné a veselé“, případně přidat přání k Novému roku. A přece to tak jednoduché vůbec není pro toho, kdo nejen vánoce, ale život vůbec nevidí jen jako „svátek konzumu a nepřemýšlení“. Nikdy ani nebylo a po nedávných tragických událostech to platí stále naléhavěji. Přišel pátek 13. listopadu a lidé na nejrůznějších stranách se často úzkostně ptají, zda a jak se po tomto datu změnil svět. Ovšem ten se mění neustále, třebaže nenápadně a při současné záplavě často protichůdných názorů, informací a zájmů je nyní více než mnohdy kladen požadavek na naši moudrost, svědomí a vnitřní řád.

Právě hledání tohoto řádu a s tím spojeného smyslu je společné pro články tohoto čísla. Vánoční čas a konec občanského roku k tomu přímo vybízejí. Třeba v ohlédnutí za rokem zajímavého úkazu na obloze a v kalendáři nebo v tradičním křesťanském pojetí poselství vánoc (článek Vánočka) i zcela netradičním pohledu

(v článku Šamanské vánoce v pralese).

A co připravujeme? Přednášku o paměti (2.12.), zamyšlení nad naším vnímáním času Včera, dnes, zítra...(11.12.), o týden později v pátek zazní tóny vánoce a promluva bude věnovaná významu hudby (18.12.) a ve středu 23.12. si u svíce navzájem nabídneme slovo prozaické i veršované, písně vánoční i nevánoční a sladké (a to vánoční) pohoštění. Připomínáme také naše předvánoční setkání s naší Ostravskou skupinou ve Vile Univers, datum bude týden před termínem oznámeno.

A co si máme přátí asi:

MOUDROST, MÍR A LEPŠÍ ČASY

Jarmila

BLAHOPŘÁ NÍ

všem členům i přátelům Brněnské obce unitářů, kteří se narodili v prosinci

VŠE NEJLEPŠÍ!

6.12. Milena Mičková
Žaneta Vařechová
28.12. Zbyněk Vašíček

Milí přátelé,

se smutkem v srdci Vám sdělujeme, že nám po odchodu z páteční přednášky dne 13.11.2015 Unitáře p. Zdeňka Vašíčka ve Vile Univers srazilo auto p. Boženku Bartuskovou na přechodu pro chodce naproti Ředitelství Vítkovic, poblíž knihovny Vily Univers. Nehodu nepřežila a již je na onom světě. Její "motto", které s oblibou říkala v poslední době, také bylo:

..." Když myslím na BOHA, nic mne nebolí. Když na NĚHO nemyslím, cítím, jak mne bolí celé tělo. To je moje zkušenost..."

Boženka se zajímala nejen o duchovní literaturu a návštěvu knihovny Vily Univers, ale byla aktivní v duchovní praxi a účastnila se mnohých meditačních a duchovních setkání a přednášek. Její nádherná vždy vstřícná a pozitivní mladistvá srdečná energie nás oblažovala všechny při každém setkání s ní. Děkuji za to a přeji jí mnoho blaženosti ve světě duchovním.

S Láskou Hana Kupková

HUDBA A DUCHOVNÍ SVĚT

Působení hudby na člověka je již známé. Člověk ji vnímá, jítří své nitro a podle tónů, které vnímá, přichází do stavu radosti, veselí, ba dokonce i blaženosti. Naopak také rozezná citlivost směrem opačným, k tesknění, vážnosti, až k vznešenosti.

To vše dokáže hudba svými tóny. Jak se to děje?

Souzvucí s naším nitrem, které se rádo hudbě cele vydává a nechá se rozechvívat.

Vždyť naše nitro není dřevěná figurka, ale živé, vnímající, prožívající.

Příliš hlučná hudba s důrazem na rytmus, bez melodického zabarvení však duši ubíjí až týrá. Co nejvíce se uzavírá a ponechává působit převážně na smyslové vnímání, bez své větší účasti.

Přidávám se k jedincům, kteří tvrdí, že viděli hudbu. Já jsem také viděla tóny. Byly to menší kuličky, jakoby ze zahuštěného prostoru, které dopadaly právě do toho prostoru, a při dopadu se vždy nejbližší okolí mírně prohnulo a vyrovnalo. Co dopad kuličky, to tón.

Bylo to ovšem mé vidění, které nemohu ničím podložit.

Mám však s hudbou ještě jednu zajímavou příhodu, která již má svědka.

Zemřel mi náhle při převozu do nemocnice mladší bratr, který u mne bydlel. Několik dnů po pohřbu jsem pozvala jeho bývalou přítelkyni a vrátila jí jízdní kolo, které mu darovala. Přinesla mi rozkvétající primulky v květináčku. Po jejím odchodu jsem usedla do křesla a rozplakala se. Zamýšlela jsem se nad jeho životními neúspěchy, zklamáním, nejistotami a bylo mi upřímně do pláče nad jeho neradostným životem.

Zaslechla jsem nějaký tón, potom druhý, tak jsem si pomyslela, že nějaké dítě ze sousedství dostalo housle a začíná cvičit. Šla jsem zavřít balkonové dveře a pokračovala ve smutnění. Tóny se ozvaly znovu a nějak zblízka. Rozhlížela jsem se a připouštěla možnost, že snad u sousedů za zdí někdo hraje na housle. Nakonec jsem si povšimla, že zvuk přichází z mé velké blízkosti. Konečně jsem poznala, že zvuk vychází od primulky.

Ani jsem se moc nevylekala, byla jsem naplněna soucitem s bratrem. Kdykoliv se však mé myšlenky změnily a smutek z po-

hledu bratra jsem zaměnila za smutek můj, sobecký, květiny se nerozezněly. Uvědomovala jsem si, že není pláč, jako pláč, že jsou to různé hodnoty, a u toho jsem se zaposlouchávala do hudby. Byly to jen 3 tóny, které však pomocí rytmu, místy i dueta, vytvářely skladby. Místy tak dojemné, až jsem měla pocit, že bratr teskní někde poblíž mne.

Tuto nádhernou chvíli, plnou poznání a citu náhle přerušila podnájemnice. Řekla jsem jí, že květiny zpívají. Nechtěla tomu věřit, přesvědčila se, že jsou okna i dveře zavřené, vzala květináček do rukou. Když se ozvaly tóny, velice se ulekla, vykřikla a primulky rychle odložila. Povšimla jsem si, že rozkvetlé primulky byly právě jen tři.

Potom již se nic neozvalo, ale i my jsme již byly rozptýlené, o nějakém klidu se nedalo hovořit. Podnájemnice měla bratra velice ráda. Dala jsem jí na památku jeho rádiový přijímač. Řekla mi, že když ho používá, někdy vidí v pozadí bratrovu siluetu. Totéž se jí dělo i po úmrtí manžela, jenž jí zemřel v náručí, bez lékařské pomoci.

A tak si myslím, přátelé, že duchovní svět je různými způsoby s námi spojen a propojen.

Proto ho tolik neignorujme, berme v úvahu, že život je v nás i mimo nás a to ve formě viditelné i neviditelné, a zcela určitě má na nás vliv.

Eva Švecová

SYMBOL VÁNOČNÍHO STROMKU

STROMEK je postaven na zemi v kříži.

KŘÍŽ rovnoramenný je symbol duchovního vývoje člověka, který

stojí na křižovatce cest dobra a zla. Člověk sám si volí cestu k vzestupu nebo sestupu.

KMEN stromku ukazuje nám cestu do Božího domova. Cíl cesty – vzestup duše.

HVĚZDA šesticípá na vrcholu kmene je symbol Boha, Vládce vesmíru, nebo HVĚZDA pěticípá, symbol člověka, který svými pěti smysly spolupracuje s Bohem k uskutečnění království Božího na Zemi.

ZELEŇ, naše naděje v úspěch pod Boží ochranou.

VŮŇ, naše ctnosti k dosažení souladu – svatosti.

VĚTVE, rozmanité cesty k získávání zkušenosti a moudrosti.

JEHLIČÍ, utrpení k zušlechtění člověka

S V Ě T L O – přítomnost Boha
Oslňující záře světél, jiskru Boží – Krista – život v člověku.

Vladimír Mikula

MOJE VŠUDYPŘÍTOMNOST

*JÁ JSEM LÁSKA, která proniká vším a rozdávám všem.
Vyzáruji Život ve všech vašich životech,
vyzáruji Lásku v hlubině všech vašich lásek,
vyzáruji Sílu, kterou najdete na samém dně vašich slabostí
a když projdete jimi, uchopíte Ji.
Vyzáruji Sebe z nitra všeho a každého; až vstoupíte dovnitř,
naleznete Mne.*

*Jsem Milující Božská Láska v Bytosti, která JSEM VŠÍM –
JEDNÍM.*

*Až poznáte MNE a oživíte Život Já Jsem,
poznáte pravou JEDNOTU BOHA v sobě a ve všem,
poznáte pravé SPOJENÍ ve vás se vším;
poznáte, že JÁ JSEM JEDEN – Nekonečný a všudypřítomný Život
– LÁSKA JEDNOHO A VŠEHO, Láska Největší, prostupující vše,
která Miluji, kráčím ven a pronikám dovnitř, abych setkala se sama
se Sebou.*

Poznávám se, když MILUJI.

*Rostu, když zalévána jsem Vodou, která vychází ze MNE.
Jsem všude pro toho, kdo otevřel oči a nejsem nikde pro toho,
který odešel do hluboké temnoty, která je ničím,
neboť odešel ode MNE, který je VŠÍM.*

JSEM Semeno v plodu tvého srdce a JSEM tvým SRDCEM;

JSEM Rostlina, kterou zaléváš Láskou, vyrůstající z NĚHO.

JSEM Radost ve tvé bolesti a Bolest ve tvé radosti;

JSEM Jiskra, zapalující vše Živé i Neživé.

*Jsem TEN, který Svým Dotekem spojují dva Životy v JEDEN a
JSEM JEDEN,*

který rozdávám se všem.

*JSEM Zrcadlo, do kterého se dívám a JSEM Obraz,
který malujete barvami, které jsem vám dal.*

JSEM v každém vašem konání, slově a bytí, když Žijete.

Jsem JEDEN a JSEM Nekonečný,

JSEM všudypřítomné VŠE a JSEM i Ten nejmenší.

*JSEM Stvořitel, kterým JSI, JSEM Milující Láska – OHEŇ, který
zapaluje vše.*

*Žiji, Miluji a dýchám Vzduch Božské Svatosti,
který proudí všude okolo Mne a je i ve Mně.*

*Slyším Hlasy Lásky oživených Bytostí,
v jejichž Srdcích JÁ ŽIJÍ a promlouvám Své Slovo,*

*keré vychází ze MNE – JEDNOHO.
Cítím Radost při pohledu na Život,
kerý hoří uvnitř MNE – Nekonečného – všudypřítomného JÁ
JSEM,
kerý kraluji i sloužím všem,
kerý Miluji i toužím po novém sjednocení všech Mých Lásek.
JSEM a rozrůstám se v Božském OHNI –
JÁ – JEDEN a Největší v maličkém SRDCI Mém.*

Hana Kupková

Duchovní význam hudby krásně vyjádřil dlouholetý člen naší Obce br. Vladimír Mikula, kerý po léta pečoval o hudbu BOU a byl autorem mnoha písní.

VÝZNAM HUDBY

Srdce pěvce je čisté

a všeho hněvu prosté.

Každá píseň jest básní; vytryskla z nitra věřícího člověka, z nadšení v posvátném tichu.

Člověk, kerý miluje zpěv a hudbu je veselejší, snad i jemnější povahy. Zpěv je lékem pro tělo i duši, působí blahodárně na nervy a osamělým zpestřuje život. Zpěv je dobrým tělocvikem, vyžaduje hlubokého vdechu, čímž se okysličuje krev, kerá je balzámem srdci.

Náboženské písně jsou modlitbou. Kdo zpívá, dvakrát se modlí.

Vladimír Mikula

PŘÍBĚH SMRKU

Před domem zasadili sazenici smrku, aby okrášlila šed' nového sídliště. Postupem času vyrůstal krásný strom. Byl rovný jako svíce, pravidelně se zdobil mladými výhonky i množstvím smolných šišek. Rádi jsme ho obdivovali v jeho hrdé vznosnosti.

Po mnoha letech už vévodil našemu prostoru před domem. Nastalo však soupeření názorů, zda není příliš velký, zda neubírá světlo a slunce nám lidem. Pohledy se sice různily, ale dlouho se dařilo jeho nerušený růst ubránit. Přišel však čas, kdy opravdu jeho stín natolik ubíral světlo většině lidí, že bylo s mnohou lítostí rozhodnuto, aby byl v nejbližším období vegetačního klidu pokácen.

Denně kolem smrku chodím a také mně stíní... Stále však uvažuji, proč život (prospěch) jednoho, bývá často vykoupen smrtí druhého. Je to neúprosný přírodní řád, řekneme asi.

Tu náhle přišla změna. Při návratu domů jsem viděla, že strom je nějak jiný... Zahleděla jsem se pozorně a zjistila, že všechny jeho větve směrem od kmenu začínají žloutnout. Konce větví jsou ještě svěže zelené. Rovněž jsem zjistila, že ostatní smrky okolo jsou zelené a zcela jednobarevné. Také tráva pod smrkem měla obvyklou barvu... Je možné, že náš nádherný strom se sám připravuje na svůj odchod? Tuší už, že splnil svůj úkol? Chce

nám tím usnadnit naše rozhodnutí? Loučí se takto s námi? Je to jen náhoda?

Milena Peterková

ROK MODRÉHO A ČERVENÉHO MĚSÍCE

Aby se sešly oba úkazy v tomtéž *kalendářním* roce, je poměrně vzácné. Modrý Měsíc nastává zhruba jednou za 3 roky, předchozí výrazný Červený Měsíc se superúplňkem byl před více než 30 roky.

1) Modrý Měsíc či Modrý úplňk

Mnoho lidí bylo zklamáno, když pozorovalo ohlášený *Modrý* Měsíc a když Měsíc nezískal ani modrý nádech.

Totíž: *Modrý Měsíc*, alternativně též *Modrý úplňk*, jsou pouze termíny označující měsíční úplňk za určitých *časových* okolností. Původně byly tyto termíny užívány v severní Americe pro třetí úplňk v kvartále ročního období (jaro, léto, podzim, zima), v němž se vyskytly 4 úplňky, což může nastat jedině tak, že 1. úplňk nastane začátkem daného (ročního) kvartálu, aby se 4. úplňk "vešel" ještě do téhož kvartálu, neboť úplňky nastávají po cca 29 dnech. (Tento jev je ještě řidší než jev dle násl. odst.)

Později se tyto termíny začaly používat i v Evropě, ale v odlišném významu, totiž pro vyskytnuvší se 2. (měsíční) úplňk v daném *kalendářním* měsíci.

Mnozí lidé věří na mimořádné magické účinky Modrého Měsíce, zejména tak věří hinduisté, buddhisté, jogíni, indiáni, stoupenci tantry, ale i jiní (i Evropané ...), jak je např. zřejmé z výzev na Internetu, jako "Nepropást tuto mimořádnou příležitost a začít novou etapu života hned, aby nemusel čekat

na další výskyt Modrého Měsíce ...", "... hledat lepší zaměstnání ...", "... začít hubnout ..." ...

Připisovat nějaké mimořádné účinky Modrému Měsíci oproti běžnému úplňku považuji za nesmyslné, neboť my tento pojem vztahujeme ke gregoriánskému kalendáři, kdežto podle jiných kalendářů (juliánský, židovský, ...) by Modrými Měsíci byly jiné úplňky.

Lunární cyklus je 29denní a je asynchronní s cyklem kalendářním, takže (dle greg. kal.) dochází k výskytu Modrého Měsíce zhruba jednou za 3 roky. Aby nastaly 2 úplňky v měsíci 31denním, musí být první úplněk 1. nebo 2. dne daného měsíce (druhý úplněk pak je 30. resp. 31.), u 30denního měsíce by úplňky musely být 1. a 30. dne, kdežto v 29denním (a ménědenním) měsíci 2 úplňky dost dobře být nemohou (je-li u 29denního měsíce úplněk určitého dne, tak následující úplněk je téhož dne v následujícím měsíci). Tak např. dle židovského kalendáře by výskyt Modrého Měsíce byl mnohem řidší (odhaduji za cca 6 roků), neboť v žid. kal. se převážně stíhají měsíce 29 a 30 denní.

Letos nastal Modrý Měsíc 31. července 2015, když předchozí úplněk byl 2. července.

V anglicky mluvících zemích se užívá rčení "*once in a Blue Moon*" (= jednou za Modrý Měsíc) v obdobném smyslu jako u nás "jednou za uherský rok", využívající řídkost výskytu Modrého Měsíce.

2) Červený, též Krvavý, Měsíc či úplněk

Na rozdíl od Modrého Měsíce jsou tyto názvy odvozeny od skutečného zbarvení Měsíce.

Jak k tomuto jevu (zbarvení) dochází? Může k tomu dojít pouze při úplném zatmění Měsíce, tj. když Měsíc (vždy je to jeho úplněk) vstoupí do vrženého stínu Země, tedy na Měsíc

nedopadají přímé sluneční paprsky. Byť to někomu může připadat jako nonsens, takto zatmělý Měsíc není zcela ztemnělý a je přece jen poněkud vidět - dopadá totiž na něj sluneční světlo rozptýlené zemskou atmosférou.

Ze školních škamen si můžeme pamatovat z fyziky na pokusy s lomem světla při přechodu hranicí různých prostředí, kdy (pomocí skleněného hranolu) se svazek rovnoběžných (bílých) slunečních paprsků po lomu rozložil na paprsky jednotlivých barev slunečního spektra, z nichž pod největším úhlem se lámaly paprsky červené.

Podobně při průchodu zemskou atmosférou se sluneční paprsky ohýbají (jde vlastně o postupný mnohonásobný lom při průchodu různými vrstvami atmosféry), při čemž nejvíce se ohýbají paprsky červené, takže z těch ohnutých paprsků se ve stínu za Zemí nacházejí neblíže Zemi. Nadto červené paprsky mají největší "průraznost" (jsou nejméně pohlcovány zemskou atmosférou) z paprsků slunečního spektra, takže ve stínu za Zemí mají největší podíl. (Tento jev můžeme také pozorovat na ranních či večerních červácích, kdy Slunce je nízko nad obzorem, takže sluneční paprsky se dostávají k těm mrakům v červácích dlouhou cestou zemskou atmosférou.)

Červený Měsíc tedy můžeme pozorovat jen při jeho úplném zatmění při průchodu vhodným místem stínu vrženého Zemí. Měsíc přitom dostane zvláštní naoranžovělé nebo cihlově červené nebo rudé až dokonce nahnědlé zbarvení, které se v průběhu zatmění může různě měnit. Zbarvení Měsíce závisí na stavu zemské atmosféry a i na vzájemné poloze Slunce, Země a Měsíce.

Roviny ekliptik (oběžných drah) Země a Měsíce navzájem svírají úhel cca 5° . K zatmění Měsíce může dojít jen, když Slunce, Země, Měsíc přibližně leží na jedné přímce, což nastane, když Měsíc projde rovinou ekliptiky Země ve vhodném

místě. Měsíc sice projde rovinou ekliptiky Země dvakrát za svůj oběh okolo Země (cca 29 dnů), ale jen někdy v tom "vhodném" místě. K zatmění Měsíce tak může dojít maximálně čtyřikrát do roka.

Letos jsme mohli dobře pozorovat Červený Měsíc v noci z 27. na 28. září 2015. Úplné zatmění trvalo 1h 12minut se středem ve 4:47 SELČ. Hodinu před tímto maximem zatmění, tedy ve 3:47 SELČ prošel Měsíc perigeem (= přizemím, místem své dráhy nejbližším Zemi, tj. cca 356 876 km od Země) a nastal tzv. **superúplněk**, při kterém se úhlová plocha Měsíce jevila cca o 15 % větší oproti "nejmenšímu Měsíci" a tak se zdál i mnohem jasnější, než obvykle. Tato shoda nastala naposledy před více než 30 roky.

Další úplné zatmění Měsíce uvidíme v Česku až za necelé 3 roky 27. 7. 2018 a nastane dle astronomů ještě vzácnější úkaz: Měsíc projde přímo středem zemského stínu a nastane tak nejdelší zatmění Měsíce v tomto století. Nejkratší zatmění Měsíce v tomto století bylo 3. 4. 2015, avšak pozorovatelné z Ameriky, nikoli od nás.

Mnoho lidí v minulosti přisuzovalo a i dnes přisuzuje Krvavému Měsíci předzvěst nějaké tragické události. Někteří lidé, dokonce i poučení domorodí šamani, zneužívali nejen zatmění, ale obzvlášť úkaz Krvavého Měsíce, ve svůj prospěch. Tak např. Kryštof KOLUMBUS měl kalendář, který předznamenal úplné zatmění Měsíce na 29. 2. 1504, čehož využil při své 4. plavbě "kolem světa". Když domorodci na Jamajce odmítli nadále dávat jídlo jeho posádce, řekl náčelníkovi domorodců, že Bůh se kvůli tomu na ně hněvá. A když za pár dnů se objevil na obloze Krvavý Měsíc, domorodci se zděsili a přinesli Kolumbově posádce všechno jídlo, které měli, a sami byli hladem.

3) Poznámky

- a) Zájemcům ukážu velké množství obrázků, které z techn. důvodů nebylo možno otisknout.
- b) Budu vděčný za jakékoli konstruktivní kritické připomínky.
- c) Na IT je k této tématice velké množství informací, které však většinou se netýkají podstaty věci, mnohdy si navzájem odporují a nadto se pracuje s termíny mlhavými – nedefinovanými, např. jsem nenašel na IT definici pojmu „tetráda Krvavého Měsíce“.

Zdroje: IT, nejzákladnější znalosti astronomie a optiky, vlastní pozorování

Milan Lustig

PSYCHICKY NEMOCNÍ

Když pan doktor Procházka vešel do pokoje na vizitu, zaregistroval nového pacienta: včerejší příjem. No nic - bude se muset pacientovi podívat na zoubek: tedy spíše na mozek.

"Co vám schází, pane - " doktor Procházka si od sestry půjčil kartu pacienta - " pane Spurný?"

"Tato civilizace je psychicky nemocná a já se na ní odmítám podílet", konstatoval pacient.

"Mohl byste mi to nějak přiblížit?" zeptal se lékař.

"No - tak třeba jsem se trochu zasekl v práci: vyvíjíme pořád nové a nové verze a vlastnosti programu, který normálně fungoval - a tím se původní funkcionality rozbíjí. Taková změna jen pro změnu, stále nové a nové verze. V psychicky zdravé společnosti by lidé byli spokojeni s tím, co mají, ve funkčních věcech se nevrtili: a

samozřejmě opravovali chyby. Ve všech oblastech by bylo daleko více klidu, kdyby lidé nespravovali, co není rozbité."

"Ale to by se ekonomika..." pokoušel se namítnout doktor.

"Tak už jsme u dalšího symptomu psychické choroby. Ekonomický růst. Všechno musí pořád 'růst'. Na konečné planetě, s konečným množstvím paliv a zdrojů, má stále, do nekonečna, probíhat nějaké navyšování. Honem, honem, honem: až do slepé uličky."

Lékař se trochu zamračil... ale toto jej zajímalo.

"Vezměte si třeba toto: v září, kdy je tady relativně normální počasí, jezdí lidi na last minute zájezdy někam, kde je vedro: aby tam mohli plavat v moři, které je ochlazuje. Co jiného než psychicky chorý mozek vymyslí něco takového."

Doktor se nadechl ke slovu, ale pacient pokračoval dál.

"Nebo co děláme dětem: nutíme je odmalička dřít na nějakých úkolech, pamatovat si z paměti spoustu věcí, které pak zahodí, místo aby se naučily samostatně a kreativně řešit životní situace."

Lékař poslouchal dál.

"Další příklad: módní trendy: oblečení se mění každou sezónu – toto bylo 'in', teď je 'out' - stále se přizpůsobujete, stále kupujete nové a nové věci, když staré ještě nedosloužily. Prostě celkově: tato civilizace si zbytečností generuje více problémů, než kolik jich řeší."

Lékař chvíli přemýšlel, pak odvětil: "A uvažoval jste, pane Spurný, že to, co je třeba pro vás zbytečnost, je pro někoho jiného důležité?"

Pacient zavrtěl hlavou: "Tady se nejedná o někoho jiného, ale o mě. Piky piky na hlavu, já už na to prostě nehraju. Ať si tato kul-tura do svého soukolí natahá někoho jiného, já končím."

"A co bude s vámi dál? Jakou teď budete mít náplň a smysl života?" zeptal se psychiatr: napadlo ho, že než by odporoval, raději naoko přistoupí na pacientovu hru a zkusí z toho vytěžit, co se dá.

Pan Spurný se zarazil: "...a víte že nevím? Kruci, doktore, to mě nenapadlo. Pokud tamto jsou zbytečnosti, asi bych měl vylučovací metodou hledat, co zbytečnosti nejsou. Co je důležité."

"Tak pojďme hledat", usmál se lékař.

Pacient souhlasil: "A kde jinde bych měl začít, než u sebe a tady."

Daniel Novotný

NĚKOLIK VĚT O MNĚ

Narodila jsem se v Brně. Když mi byl 1 rok, přestěhovali jsme se do Chebu a na Moravu jsem jezdila každé prázdniny. Čím jsem byla starší, tím více jsem pociťovala, jak se na Moravu těším. Prostě mi přirostla k srdci. Po maturitě jsem byla rozhodnutá, že zde a to přímo v Brně chci žít. A tak jsem se ve dvaceti letech od-stěhovala sama z okresního města do milovaného velkoměsta. Nikdy jsem svého rozhodnutí nelitovala.

Když jsem se v dětství a dospívání několikrát dostala do situací, kdy mně byl zachráněn život, začala jsem přemýšlet, že asi nad námi existuje něco vyššího, co nám pomáhá. Tak jsem se ob-čas začala modlit.

V dospělosti jsem si řekla, že by bylo dobré setkat se s dalšími lidmi, kteří věří v Boha, a navštívila jsem několik církví. Stále jsem však zjišťovala, že to není ono. Až jsem navštívila Unitárii, do které jsem byla pozvána (od jednoho člověka – myslím, že to bylo osudové setkání).

Byla jsem nadšena hned na poprvé. Přivítali mě velice milí lidé

včetně Rev. Jarmily Plotěné. Byla tam přednáška na zajímavé téma, po níž následovaly otázky a diskuze. Setkání bylo spojeno i s občerstvením. Unitárie se prostě lišila od těch všech církví, které jsem navštívila, třeba i tím, že tam mohou přijít i lidé nevěřící a diskutovat. Je otevřená všem lidem, kteří se chtějí dozvědět něco zajímavého a diskutovat o tom. Velice jsou vítáni i lidé, kteří mohou a chtějí předat své vlastní znalosti a zkušenosti ostatním, nebo třeba se i podělit o vlastní zážitky a dojmy ze zajímavé dovolené.

Vlad'ka Platovská

Dobrý den,
jsem rád za Váš časopis Poutník, který mi přináší nové pohledy na věci i na svět okolo bez vnučování jakýchkoli dogmat náboženství, či víry. V roce 2010 jsem navštívil Peru a místní indiánské šamany. Po návratu jsem pak napsal krátký, více méně humorný článek (viz příloha), pojednávající o rozdílnosti křesťanských vánoc a šamanismu. Pokud shledáte článek vhodný k otištění v nějakém z čísel s vánoční tematikou, rád se o něj podělím.

Přeji hezké podzimní dny...

Ondra Gogolín

VÁNOCE V PRALESE?

Při představě ozdobeného smrčku se většině českých občanů vybaví vánoce, dárky a kruh rodinný. Sem, tam, pronikne obraz kosti v krku zabodnuté. Historie však praví, že stromek vánoční byl, coby reprezentant tohoto křesťanského svátku, věšen nejprve špičkou dolů nad vánoční stůl. Píše se rok osmnáctistý dvanáctý (1812).

V témže roce, nejspíš v místech, kde nyní s vervou působí eroze pro nedostatek původních porostů, se neděje nic. Důvody jsou

zjevné. V místech, kde se snažili španělští dobyvatelé vysadit misionáře, aby tak zúrodnili, dle jejich mínění, neobdělanou půdu ducha, byla tato půda dlouhodobě opečovávaná spiritem (duchem) šamanským. To bylo zajisté důvodem pro nedostatečné zakořenění tak krásného zvyku, jako je dávání dárků, zpívání koled a lití oliva. Rovněž to přisuzuji nedostatku vánoční Coca-Coly a výhodných předvánočních půjček.

Šamanismus a vánoce však nejde v žádném případě oddělovat. Pokud se opět podíváme do pramenů historických, zvíme, že oslava vánoc jako křesťanského svátku i šamanismus mají původ v náboženství a rituálních praktikách. V neprospěch vánoc však mluví počátek šamanismu, který sahá do dob paleolitických. Vánoce pak nejsou sto konkurovat svým obsahem postupnému vývoji šamanských praktik a technik schopných měnit stavy vědomí, zahrnující především poznání o sobě samých, druhých a Všem. V tomto ohledu přibližně 2000 let staré zvyky oslav narození Ježíše Krista nemohou nalézt přirovnání ani délkou tradice ani výsledky dosahujícími jejich praktikování. Jistou nevýhodou šamanských rituálů je jejich značná obtížnost. Opravdu dobrý šaman je znalý ve věcech léčení, fauny a flory i mezilidských vztahů. Za velmi dobrého je považován šaman, který se od svého předchůdce učil více než 40 let. Nejspíš se z těchto důvodů rituál vánoc ujal tak masově, neboť obtížnost jeho provedení je v porovnání se šamanským takřka nulová. Pokud by přeci jen chtěl někdo využít rituálů vánočních jako zdroj sebepoznání a změněného stavu vědomí, nezbyvá než doporučit slivovici kombinovanou se šampaňským. Aneb cesta z vědomí do bezvědomí.

Po krátké úvaze pak chtě nechtě docházíme k závěru, že šamanismus nikterak s iluzí vánoc nekoliduje, ba naopak ji ponechává vlastnímu osudu a nevšímá si degenerativních pochodů materie. Z evolučního hlediska náboženských rituálů a technik se vánoční dění stává více otázkou konzumní nežli duchovní, a tak se postupně odděluje od svých kořenů a ztrácí oporu samo v sobě. Je otázkou, zda přežije šamanismus ve své původní podobě déle, než vánoce ve své podobě nynější. Současný vývoj však

naznačuje, kterým směrem se společnost hodlá ubírat a nezbyvá, než rychle doporučit návštěvu u indiánského kmene. Přeji tedy všem, aby ve vánocích spatřovali příležitost k poznání sebe a druhých prostřednictvím radosti z darování a společně stráveného času v okruhu svých blízkých.

Ondra Gogolín

POSELSTVÍ ZE SLOVENSKA

Bylo, nebylo.... je a zůstává? Posuďte sami.

Kdo si dnes vzpomene na to, že i požehnání má své právo v našich životech.

Právo? Vždyť je to vyprošená milost?

Ano, ale my na ně máme právo, bereme-li je vážně a bereme-li vážně i vše, co víme o Bohu.. o Ježíši....

Nu přátelé, tento článek vzniká právě proto, abychom si připomněli, jaký význam a hodnotu má pro nás nauka Ježíše. Nebraňte se a čtěte:

VÁNOČKA

Můžete přijmout úvahu, že kromě chutě, kterou vytvoříme, dáme-li do těsta lahodné přísady, existuje i hodnota jiná, nepostřehnutelná, ale přesto existující. Je to hodnota duchovní. Tatáž, kterou si neseme každý v sobě, jenže o tom nepřemýšlíme. Prostě a jednoduše žijeme, tak jaképak úvahy.

Přečtěte si však můj krátký příběh.

Zcela náhodně jsem narazila v Brně na společnost, která se zrovna zaobírala nutností pročišťovat si pokrmy. Bylo to zajímavé. Položily se ruce dlaněmi okolo pokrmu a řeklo se: " Pročišťuji si tento pokrm, aby byl pro mne čistý, nezávadný, prospěšný..."

Bylo mi trochu divné, že se nakonec u toho sami přednášející a zastánci tohoto směru nedohodli a vyústilo vše do střetu, protože

každý viděl na svém pokrmu, bylo to tehdy ovoce, něco jiného....a tak jsem odcházela domů s otazníkem v hlavě.

Od té doby jsem si pokrmy tímto způsobem pročišťovala. Po nějaké době mne navštívil ze Slovenska šikovný mladík a tázal se mne opatrně, jak to pročištění pokrmů dělám? Říkám, že mám pokrmy pročištěné, ale že on je vidí černé. Že on, když si poprosí o požehnání, tak mu pokrm krásně vyzařuje.

Cítila jsem se zahanbeně, ale on mne vyzval, ať si to nějak zkusím, že mi to potom zkontroluje a na chvíli odešel z místnosti. Uvažovala jsem, co mám podniknout. Vzala jsem si tři pomeranče, položila před sebe na stůl a snažila jsem se každý jinak pročistit.

První pomeranč byl samozřejmě "pročištěn" mým způsobem, dlaněmi kolem pokrmu se slovy, že si pročišťuji pokrm....

U druhého pomeranče jsem poprvé v životě použila prosbu o požehnání, ale protože jsem tomu příliš nedůvěřovala, použila jsem raději a pro jistotu ještě své ruce dlaněmi k pomeranči.

U třetího pomeranče jsem ponechala ruce v klíně a prosila rozechvěle o požehnání.

Když vstoupil známý, již ode dveří volal: První černý, druhý světlejší, třetí krásně září.

A bylo to. Naučil mne také vidět to duchovní, neboli neviditelné vyzařování. Tímto poznáním jsem zažila mnohé radosti, vděčnosti, ale i překvapení.

Jako například, když jsem chtěla paní sousedce, která skutečně žije dle Božích zákonů lásky ukázat, jak může mít krásně požehnanou vánočku, kterou si chtěla péci na cestu do Medjugorje. Navštívila jsem ji, vánočka již byla upečená, ležela na stole a NÁDHERNĚ A DALEKO VYZAŘOVALA. Byla jsem zmatená. Na otázku, zda si prosila o požehnání, odpověděla s úsměvem, že si vždy u všeho prosí o požehnání a proto se jí také daří.

Samozřejmě, že nezůstalo jen u proseb o žehnání pokrmů, poznala jsem v mnoha těžkých chvílích hodnotu požehnání, Boží pomoc i ochranu.

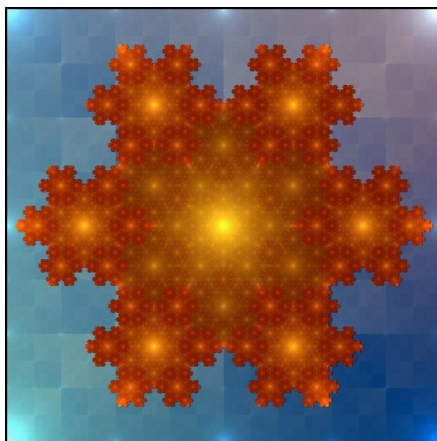
Vyzařování vánočky mne však poučilo o možném rozdílu síly požehnání, odvislé od intenzity naší důvěry, lásky a pokory vůči Pánu.

Jednou jsem díky neklidu u jídelního stolu pronesla prosbu pouze formálně. A nestalo se vůbec nic.

Proto vám, drazí přátelé přeji, abyste se u vánočního slavení zamysleli více nad důvodem slavení a aby se vám podařilo zjistit a osobně poznat hodnoty Pánem nabízené Cesty.

JEŠTĚ DODÁVÁM, že Ježíš je jedinečný, nenapodobitelný a nenahraditelný ve svém významu. Sám však řekl, (Lorber VEJ 11.díl, kap-50-53), že dávní mudrcové východu, dokázali dát přednost duchu před tělesnými požitky:

Pěkné Vánoce přeje Eva Švecová

Fraktál objevený švédským matematikem Helge von Kochem, zvaný Kochova vločka.

Zdroj: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Solkoch.jpg>

NĚKOLIK POSTŘEHŮ ZE SVĚTA

- Soud v Číně poslal do vězení na šest let prominentního aktivistu za lidská práva Kuo Fej-siunga. Provinil se údajně během demonstrace v roce 2013, na níž vyzýval úřady, aby dodržovaly svobodu tisku. (27.11.2015 idnes.cz)
- „Pokud dáte policistům klíč pod rohož, může jej najít i zloděj“ (Tim Cook, ředitel firmy Apple, 4.6.2015 idnes.cz)
- Víc než půl milionu Indonésanů se kvůli obrovským nekončícím lesním požárům potýká s vážnými dýchacími problémy, indonéská ekonomika ztrácí a ekologové mluví o katastrofě. Producentům palmového oleje se totiž rutinní vypalování lesů vymklo z rukou a v zemi je nyní víc než sto tisíc požárů. (4.11.2015 idnes)

Pavel Sedlák

PROGRAM NA MĚSÍC LEDEN 2016

Shromáždění se konají na ul. Staňkova 18a, Brno, budova OSC a.s.,
3. patro. Doprava: tramvaj číslo 1 a 6 - zastávka Hrnčířská

Úterý 17,30 – 18,30 hod.:

5.1., 12.1., 19.1., 26.1.: ZPĚV DUCHOVNÍCH PÍSNÍ A MANTER

Středy 17 – 19 hod.:

- 6.1.: SETKÁNÍ NAD INSPIRATIVNÍM TEXTEM A MEDITACE
13.1.: Božena Jančíková, Ivo Koukol: ROZHLEDY PO ROZHLEDNÁCH
KRAJŮ ČESKÝCH A MORAVSKÝCH (VIDEO)
20.1.: Ing. Zdeněk Josef Mihola: FILOZOFIE AKUPRESURY
27.1.: SLUNEČNICE – ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ A MEDITACE

Pátky 17 – 19 hod.:

- 8.1.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: NOVOROČNÍ VIA LUCIS
shromáždění k počátku nového roku

- 15.1.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **NAŠE DOBA A MY V NÍ aneb CESTOU LÁSKY A SOUCITU – vzpomínka na paní prof. EVU DOBŠÍKOVOU**
- 22.1.: RNDr. Milan Lustig: **PRAVDA A PRAVDIVOST – MŮŽEME POZNAT PRAVDU?**
- 29.1.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **NAŠI BLIŽNÍ, NAŠE CESTA**

Čtvrtek 18,30 hod.:

14.1.: Setkání skupiny **ALLAN KARDEC:** (přednes česky)

Děkujeme všem dárcům za finanční příspěvky na našich akcích.

Obec unitářů v Brně vydává měsíčník „Poutník“ obsahující původní články členů a přátel Unitárie, články z historie unitářství, poezii, aktuality i zábavu.

E-mailová adresa: unitaria.brno@seznam.cz.

Viz též www.unitaria.cz a www.brno.unitari.net .

Pokud si přejete tento program nebo časopis „Poutník“ dostávat e-mailem, sdělte vaši e-mailovou adresu v kanceláři Obce unitářů v Brně.

Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Mgr. Daniel Novotný,
Ing. Marie Vohlídalová, Ing. Ivan Sommer, Ing. Pavel Sedlák
Za obsah článku nese odpovědnost jeho autor.

MK ČR E 16083